

ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

O serie de cinci lecții referitoare la rugăciune

Scrisă de Paul Reid
Ilustrată de Didi Hegnauer

OBSERVAȚIE

Imaginile pentru această serie de lecții pot fi comandate online de la majoritatea birourilor și magazinelor AMEC. Pentru a vedea lista cu birourile și magazinele AMEC, te rugăm să vizitezi site-ul www.teachkids.eu/ro și să apeși butonul „Adrese”.

Text editat de:
Asociația Misionară pentru Educarea Copiilor (AMEC)
Calea Turnișorului nr. 90
550048 Sibiu, România
0269 229994, 0369 405255
amec.cef@gmail.com
www.edituraamec.ro
www.ameccef.com

Drept de autor © 1988 European Child Evangelism Fellowship®. Titlul original: *Teach us to pray*

Toate drepturile sunt rezervate internațional. Materialul poate fi folosit pentru uzul personal, nonprofit și necomercial. Pentru detalii complete despre permisiunea de a-l folosi vizitează site-ul www.teachkids.eu/ro

Cuprins

Lecția

1. Este ceva entuziasmant să poți vorbi cu Dumnezeu! (Privilegiul și bucuria rugăciunii)
2. Rugăciunea - oxigenul spiritual al creștinului (Necesitatea rugăciunii)
3. Rugăciunile mele Îi produc bucurie lui Dumnezeu (Bucuria lui Dumnezeu în rugăciunile noastre – accentul pe laudă și mulțumire)
4. Alți oameni au nevoie de rugăciunile mele (Datoria și privilegiul mijlocirii)
5. Să învățăm să ne rugăm mai bine (Câteva reguli pentru o rugăciune mai eficientă)

Scopul seriilor este de a-i învăța pe copii privilegiul și importanța rugăciunii. Bineînțeles, noi nu dorim ca aceasta să fie doar o cunoaștere intelectuală; vrem să-i învățăm să se roage lui Dumnezeu. Iată câteva moduri în care tu, ca învățător, îi poți învăța pe copii să se roage:

1. Explicându-le principiile rugăciunii, bazat pe exemple din Biblie.
2. Folosind ilustrații din viața ta. Copiii le place să audă exemple de acest fel și vor fi binecuvântați prin ele. Noi nu am inclus exemple. Fiecare învățător le poate extrage din propriile experiențe referitoare la modul în care Dumnezeu l-a învățat să se roage și la modul în care a ascultat rugăciunile sale.
3. Oferind exemple de copii care s-au rugat lui Dumnezeu. Aceste exemple îi vor ajuta să aplice principiile rugăciunii și modelele de rugăciune din Biblie, la propriile lor vieți.
4. Ajutând copiii să participe la rugăciunea în clasă, sub călăuzirea și încurajarea ta. Încurajează pe copiii mântuiți să se roage în clasă, pentru anumite subiecte pe care le expui. Înainte de fiecare lecție, gândește-te la anumiți copii care ar putea participa, și întreabă-i dinainte dacă vor să facă aceasta.
5. Încurajând pe copii să se roage singuri lui Dumnezeu, acasă sau oriunde s-ar afla. Până când nu vor învăța să se roage singuri lui Dumnezeu, nu vor ști să se roage cu adevărat. Sau să formulăm altfel: dacă copiii, ca rezultat al acestor lecții, nu se roagă lui Dumnezeu, atunci procesul de învățare/predare a fost inefficient sau incomplet. Când vorbești cu ei în mod individual sau la telefon, întreabă-i dacă s-au rugat în acea zi, și, dacă nu au făcut-o, încurajează-i s-o facă, dându-le idei practice pentru a-i ajuta.
6. În ultima lecție am discutat despre importanța rugăciunii în grup. Dacă ai copii ce provin din familii creștine, încurajează-i să participe la rugăciunea de la Școala Duminicală, la întâlnirile de rugăciune din bisericile lor, în timpul devoțional al familiei lor și împreună cu tine, la Grupul Vestea Bună. Poate că vei dori să înființezi un grup de rugăciune pentru copiii mântuiți din clasa ta – ei se pot întâlni cu 15 minute înainte de începerea lecției sau altă dată. Îi poți ajuta sugerându-le diferite subiecte pentru rugăciune, spunându-le cum răspunde Dumnezeu rugăciunilor etc.

Mai presus de toate, ține minte că scopul tău nu este doar acela de a vorbi despre rugăciune, ci de a-i ajuta pe copii să se roage. De asemenea, exemplul tău va fi atât de important, deoarece ei vor vedea cât de mult înseamnă rugăciunea pentru tine. Cere-I lui Dumnezeu să facă din învățătura și exemplul tău o astfel de binecuvântare, încât viața copiilor să se schimbe.

Seria „Învăță-ne să ne rugăm” poate fi folosită împreună cu Cartea întrebărilor cu meditații.

Amintește-ți și de copiii nemântuiți

Această serie de lecții nu este în principal evanghelistică, cu toate că Evanghelia a fost inclusă în diferite locuri. Poți accentua nevoia de mântuire în alte părți ale programului, de exemplu în cântări sau într-o scurtă lecție pe care o poți include sau într-o povestire misionară. Este important ca copiii nemântuiți să știe că ești dispus să-i ajuți dacă au probleme spirituale și, în special, dacă doresc

să-L primească pe Hristos ca Mântuitor al lor. În orice moment al programului, sau chiar în cadrul lecției, după cum te călăuzește Duhul Sfânt, ai putea spune ceva de genul:

„Dacă nu ai cerut încă lui Hristos să devină Mântuitorul tău, și îți dai seama că păcatele tale te despart de Dumnezeu, atunci ai nevoie să te întorci la Domnul astăzi și să primești de la El darul minunat al iertării și al vieții veșnice. Poți face aceasta chiar acolo unde stai sau lângă patul tău, când te duci acasă. Însă dacă vrei să vorbești cu mine despre asta, vreau să te ajut și să-ți arăt cum poți deveni copilul lui Dumnezeu astăzi.

Cine dorește să se roage Domnului Isus astăzi, ca să fie mântuit, poate să vină pe banca din față în timpul ultimei activități, și eu îi voi explica mai multe lucruri despre cum să devină un creștin adevărat.”

În ce privește rugăciunea, învățătura pentru copilul nemântuit este: Dumnezeu promite să răspundă la rugăciunile copiilor Săi, însă El își găsește plăcerea în a răspunde la rugăciunea copilului care se întoarce la El în pocăință și credință. În Psalmul 150:6 citim: „Tot ce are suflare să laude pe Domnul. Lăudați pe Domnul”, și în Psalmul 117:1: „Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L toate popoarele”. Psalmistul, sub inspirația Duhului Sfânt, cheamă toată creația să laude pe Dumnezeu. Toți bărbații, femeile, băieții și fetele îi datorează lauda și recunoștința, ca fiind Creator și Dătător al oricărui dar bun. De aceea, este bine să înveți *toți copiii* (mântuiți, nemântuiți, preșcolari sau mai mari) să îi mulțumească lui Dumnezeu Creatorul, pentru dragostea și grija Sa. Fără îndoială, bucuria de a comunica cu Dumnezeu ca Tatăl nostru ceresc este restrânsă, oferită doar celor care s-au născut în familia Sa, prin credința în Domnul Isus (Ioan 1:12,13).

De aceea, ar fi un lucru înțelept din partea învățătorului să nu ceară ca cineva să se ofere voluntar în timpul rugăciunii. Este mai bine să inviți copii despre care știi că sunt creștini, pentru a conduce pe ceilalți în rugăciune.

Dacă se întâmplă ca un copil nemântuit să se roage, în mod spontan, îi putem permite acest lucru, spunându-i să mulțumească lui Dumnezeu pentru dragostea Sa arătată atunci când ne-a dat părinți iubitori, cămine bune, hrană și îmbrăcăminte, sănătate și prieteni. Însă nu ar fi potrivit pentru acești copii nemântuiți să mulțumească, de exemplu, pentru Hristos care a murit pe cruce pentru ei, sau să se roage pentru convertirea altora.

Adevărul central al fiecărei lecții

Un „adevăr central” a fost stabilit în fiecare lecție. Tu, învățătorul, ar trebui să ții minte acest lucru în timp ce predai lecția; nu te mulțumi doar să spui povestiri biblice! În schița fiecărei lecții vei găsi un „adevăr central” (cu toate că Duhul Sfânt te poate călăuzi să scoți o altă învățătură de bază din acele pasaje biblice).

Sub titlul „desfășurarea evenimentelor”, sunt folosite următoarele abrevieri:

ACM – înseamnă **Adevăr Central** aplicat copiilor **Mântuiți**.

ACN - înseamnă **Adevăr Central** aplicat copiilor **Nemântuiți**.

Lecția I

Este un lucru entuziasmant să poți vorbi cu Dumnezeu

Pasaje scripturale: Psalmul 57; 1 Samuel 22:1-5; 23:14-29; 1 Samuel 24:1-22.

Aceste pasaje sunt lungi, dar relatează în mod entuziasmant grija pe care Dumnezeu a purtat-o lui David. Va fi o binecuvântare pentru tine și pentru copii, pe măsură ce le vei explica lecția.

Verset de memorat: Psalmul 57:1

„Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare”.

Pregătirea copiilor pentru participare:

La un moment dat în lecție, am sugerat ca un copil din grupul tău (am numit această fetiță Silvia în notițe) să ofere o scurtă mărturie despre o ocazie în care Dumnezeu i-a răspuns la rugăciune. Alege o fetiță mântuită mai mare, sau un copil care te ajută la lecții; vorbește cu ea (sau cu el) cu o zi sau două înainte de întrunirea grupului și ajut-o să pregătească scurta mărturie.

De asemenea, copiii pot participa la program prin citirea versetelor. Alege copii care pot face asta și spune-le dinainte dacă este posibil, pentru a-și aduce Bibliile la grup și pentru a fi pregătiți să citească.

Adevăr central: Este o bucurie și un privilegiu să vorbești cu Dumnezeu.

Aplicație pentru copiii **mântuiți**: Vorbește cu Dumnezeu despre orice.

Aplicație pentru copiii **nemântuiți**: Nu vei putea să te bucuri cu adevărat de acest privilegiu, dacă nu-L cunoști pe Hristos ca Mântuitor al tău.

Pe măsură ce vei povesti întâmplările din viața lui David, nu te implica prea mult în detalii, căci astfel lecția ar putea deveni prea lungă. Ține minte tot timpul Adevărul Central.

I. Introducere: Ionel vorbește cu părinții săi.

II. Desfășurarea evenimentelor:

1. David, tânăr fiind, compune cântece-rugăciune pentru slava lui Dumnezeu. ACM
2. Ilustrația cu Sanda, care se roagă lui Dumnezeu în momente de bucurie. ACN
3. David biruie pe uriaș.
4. David scapă de mânia lui Saul.
5. Mărturia copilului mântuit sau a celui care ajută la lecție (sau chiar a învățătorului), referitoare la o rugăciune adresată lui Dumnezeu în timpuri grele.
6. Scurtă examinare a rugăciunii lui David către Dumnezeu, în momente dificile.
7. David în peșteră, urmărit de Saul.
8. Examinarea ultimelor versete ale Psalmului 57 (citesc copiii).
9. Ilustrația cu sărbătorirea zilei de naștere a lui Paul și întrebări recapitulative. ACM

III. Concluzie: Doi sau trei copii participă la rugăciune.

Introducere Imaginea I-1

Ionel și-a pus bicicleta în garaj și a intrat în casă. Era nerăbdător să spună mamei și tatălui său despre concursul de alergări pe 200 metri de la școală. Nu știa prea bine cum să înceapă, pentru că era puțin confuz – era atât de încântat și fericit, și totuși puțin dezamăgit pentru că nu s-a descurcat așa cum și-ar fi dorit. Dorea să spună toate acestea părinților săi. Știa că ei vor înțelege exact ceea ce simte.

Alergă înăuntru și strigă: „Ghiciți ce s-a întâmplat!”

„Ei bine, ce?” întrebare zâmbind mama și tata.

Ionel scoase repede medalia de bronz din buzunar, spunând: „Am ajuns al treilea!” Și apoi le-a spus despre concurs și despre faptul că a alergat cât a putut de repede, însă Eugen și Petrică au ajuns înaintea lui la linia de sosire. Era ceva minunat să le poată povesti despre fiecare detaliu. Și atunci când părinții l-au îmbrățișat și i-au spus că sunt mândri de el, a fost atât de fericit!

Știți, este minunat să ai pe cineva cum sunt părinții tăi sau un prieten bun cu care să vorbești – cineva care te va asculta și va înțelege ceea ce simți. Însă mult mai bine este să poți vorbi cu Dumnezeu despre toate lucrurile. Un adevărat creștin poate întotdeauna să vorbească cu Dumnezeu și să fie cu adevărat fericit, știind că Dumnezeu are întotdeauna timp pentru el, întotdeauna îl iubește și înțelege exact ceea ce simte. Cunoașteți acele cartonașe care spun, „Fericirea este ... o îmbrățișare caldă” sau „Fericirea înseamnă a avea un prieten bun”? Noi vom formula ceva mai bun: „Fericirea înseamnă să poți vorbi cu Dumnezeu în rugăciune”. Este adevărat, nu-i așa? Da, cu siguranță așa este!

Imaginea I-2

Cu mulți ani în urmă, de fapt cu peste o mie de ani înainte ca Domnul Isus să Se nască, trăia un tânăr pe nume David. El vorbea foarte mult cu Dumnezeu în rugăciune. Această povestire despre David este din Biblie și, bineînțeles, este adevărată. David se pricepea foarte bine să cânte la harfă. Învățase să cânte încă de când era copil, păzind oile tatălui său pe dealuri. I s-a cerut chiar să cânte pentru împăratul Saul. În Biblie avem multe cântări sau psalmi pe care el i-a compus, acompaniindu-se cu harfa. De fapt, acești psalmi sunt în principal *rugăciuni* adresate lui Dumnezeu, pentru că David iubea pe Dumnezeu și se bucura foarte mult să vorbească cu El și să-L spună tot ce avea pe inimă. Uneori era foarte fericit, și abia aștepta să-L spună lui Dumnezeu aceste lucruri minunate. Alteori avea mari probleme, ca atunci când dușmanii lui își băteau joc de el și încercau să-i facă rău. El îi spunea lui Dumnezeu și despre aceste probleme, de fapt le cânta lui Dumnezeu, și după ce făcea acest lucru se simțea mult mai bine.

Ai și tu momente în care ești fericit că-L ai pe Domnul ca Mântuitor și prieten? Nu este minunat să poți vorbi cu El despre orice, așa cum a făcut David în vremurile biblice?

Imaginea I-3

Sanda era o fetiță de 9 ani care mergea la Grupul Vestea Bună. I-a plăcut așa de mult la grup în acea vineri! A fost încântată să audă povestirea biblică și să cânte câteva dintre cântările favorite. Sanda își pusese încrederea în Domnul Isus ca Mântuitor al ei în anul precedent și era atât de fericită că este creștină. După grup a plecat acasă și s-a dus în dormitorul ei. Mama și tatăl ei nu mergeau la biserică. Ei nu-L cunoșteau, nici nu-L iubeau pe Domnul, așa că Sanda nu putea să vorbească cu ei despre lucrurile minunate pe care le învăța din Biblie. Așa că s-a plecat pe genunchi lângă patul ei și a spus bucuria pe care o avea lui Dumnezeu. Cât de încântată era că putea să spună lui Dumnezeu totul, în rugăciune.

Dacă-L ai pe Domnul Isus ca Mântuitor și tu poți face acest lucru – Îi poți spune lui Dumnezeu tot ce este în inima ta. Însă poate că în clasă mai sunt unii băieți și unele fete care nu L-au primit pe Hristos ca Mântuitor al lor. Păcatele voastre nu au fost iertate și Dumnezeu nu este Tatăl vostru ceresc. Știți, voi trebuie să vă întoarceți de la păcatele voastre, de la lene și egoism, de la temperamentul rău și alte lucruri urâte care vă despart de Dumnezeu. Trebuie să-I cereți lui Isus, așa cum a făcut și Sandală, să fie Mântuitorul vostru și să vină în viața voastră. Vreți să faceți aceasta astăzi? Primiți-L pe Isus ca Mântuitor chiar azi și începeți să trăiți așa cum îi place Lui.

Imaginea I-4

Însă haideți să mergem înapoi, la povestirea despre David. Încă pe când era foarte tânăr, Dumnezeu l-a ales pe David într-un mod minunat, pentru a-l face împărat al Israelului, după împăratul Saul, un împărat rău care domnea în acel timp. Mai târziu David a devenit și un mare luptător. Sunt sigur că deja știți povestirea în care Dumnezeu l-a ajutat să-l omoare pe uriașul Goliat. El era tânăr, și singurele sale arme erau doar o praștie și o piatră. Însă el a învățat să Se încreadă în Domnul, iar Domnul i-a dat victoria.

Toată lumea a început să-l laude ca fiind un mare luptător și să spună că era chiar mai bun decât răul împărat Saul. Bineînțeles că acest lucru l-a înfuriat pe Saul și din acel moment acesta s-a hotărât să-l omoare pe David. David a trebuit să fugă pentru a-și scăpa viața. Și știți ceva? Se pare că din acel moment David a început să scrie mai mulți psalmi lui Dumnezeu. El avea atâtea probleme, și de multe ori era cuprins de teamă. Așa că vorbea cu Dumnezeu de multe, multe ori. Aproape de fiecare dată la încheierea rugăciunii, el se simțea mult mai bine, aducându-și aminte că Dumnezeu îi cunoștea toate problemele și că Dumnezeu era în controlul tuturor lucrurilor.

Imaginea I-5

Da, Saul era cu adevărat hotărât să-l omoare pe David, iar acesta a trebuit să se ascundă în locuri pustii și în munți, departe de palatul împăratului. Nu pentru că David ar fi fost un laș; însă Dumnezeu nu dorea ca el să lupte pentru a deveni rege. Dumnezeu îi promisese că într-o zi el fi rege și Dumnezeu își păstra promisiunea pentru momentul potrivit. (Lasă deoparte imaginile).

Când a trăit David, cu mii de ani în urmă, el a vorbit cu Dumnezeu despre dificultățile sale. Astăzi mulți oameni se confruntă cu probleme și dificultăți pentru care trebuie să se roage lui Dumnezeu. Am rugat pe Silvia, dacă vrea să vă povestească despre un moment în care a vorbit cu Dumnezeu prin rugăciune despre ceva trist din viața ei, și despre modul în care a răspuns Dumnezeu. (Învățătorule, poți s-o ajuți pe Silvia să-și expună mărturia în forma unui scurt interviu, ea urmând să răspundă la întrebări de felul:

Silvia, evenimentul pe care vrei să ni-l povestești a fost unul fericit sau unul trist?

Vrei să ne povestești mai multe despre el?

Cum te simțezi înainte de a te ruga?

Te-ai simțit la fel după ce te-ai rugat?

Oare nu este un lucru minunat să poți vorbi cu Dumnezeu despre lucruri ca acestea?

Arată din nou imaginea I-5

Însă haideți să mergem înapoi la povestirea din Cuvântul lui Dumnezeu. Cum se simțea David în timpul acestor ani cât s-a ascuns și a fost urmărit ca un iepure? Oare n-ar fi

interesant să pătrundem în mintea sa în acel timp? Ei bine, ceea ce este uimitor este tocmai faptul că putem vedea ce gândea el, pentru că a scris câteva dintre rugăciunile sale, pe care mai târziu le-a cântat lui Dumnezeu. El a învățat pe familia sa și pe prietenii săi cuvintele acestor cântări, iar aceștia au învățat și ei să le cânte. Mulți oameni încă mai cântă acești minunați psalmi sau rugăciuni adresate lui Dumnezeu atunci când merg duminica la biserică.

Haideți să auzim cuvintele de la începutul unei astfel de rugăciuni. (Învățătorule, înainte de oră, vorbește cu 2 sau 3 copii care citesc bine, alege psalmul 57 și pregătește-i să citească primele două versete). Ionuț, citește te rog primul verset, iar Maria, citește versetul al doilea al Psalmului 57. Ne vom gândi cu toții la ceea ce vrea să spună David lui Dumnezeu atunci când se roagă. (Se citesc cele două versete). „Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile. Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea Înalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine”.

Nu sunt acestea versete minunate? Ce spune David lui Dumnezeu? (Învățătorule, așteaptă răspunsul copiilor). Da, el cere lui Dumnezeu să fie milostiv cu el și să-l ajute, așa cum o găină își protejează puii sub aripi când este primejdie. Nu este extraordinar că Dumnezeu e atât de puternic și atât de iubitor? El vrea să ne poarte de grijă.

Știți când a fost scrisă această rugăciune? Dacă vă uitați la începutul Psalmului 57, în unele Biblii scrie ... (Învățătorule, poate că un copil sau cel care te ajută ar putea citi aceste cuvinte. Cu cât copiii vor participa mai mult la aceste lecții, cu atât vor ține minte mai bine)... „Făcută de David când a fugit în peșteră, urmărit de Saul”.

Imaginea I-6

Aș vrea să vă explic mai bine ce s-a întâmplat. De câteva ori David a fost nevoit să se ascundă în peșteri pentru a scăpa de Saul. Odată, el și oamenii săi s-au ascuns într-o peșteră, în timp ce Saul îi căuta prin apropiere, împreună cu armata sa. De fapt, Saul a intrat chiar în acea peșteră pentru a se odihni. David și oamenii săi s-au dat înapoi, în întuneric, lipindu-se de pereții peșterii. Saul nici măcar nu știa că ei se aflau acolo, și David ar fi putut să iasă din întuneric și să-l ucidă pe Saul. Într-adevăr, soldații lui David i-au spus: „Acum este șansa ta. Dumnezeu l-a adus aici pentru ca tu să-l poți omorî.” Însă David a răspuns că niciodată el nu l-ar omorî pe rege. Aceasta ar însemna să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu. David l-a lăsat pe Saul să scape, și nu i-a făcut nimic. Sunt sigur că în inima lui el l-a mulțumit lui Dumnezeu că el și oamenii lui nu au fost uciși sau capturați.

Haideți să ne uităm din nou la rugăciunea pe care David a scris-o într-o zi, în una din aceste peșteri. Țineți minte că la început el l-a rugat pe Dumnezeu să-l protejeze. Și Dumnezeu a răspuns rugăciunilor sale de multe, multe ori. Ce spune David lui Dumnezeu pe măsură ce se apropie de sfârșitul rugăciunii sale? (Învățătorule, pune doi copii să citească versetele 7 și 9). „Inima mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare; voi cânta, da, și voi suna din instrumentele mele. Te voi lăuda printre popoare, Doamne! Te voi cânta printre neamuri”.

Cum s-a simțit David la sfârșitul rugăciunii sale? (Așteaptă răspunsul copiilor.) Da, faptul că a vorbit cu Dumnezeu l-a ajutat, nu-i așa?

Imaginea I-7

Noi toți avem momente dificile, chiar și creștinii care-L iubesc pe Domnul Isus. Să ne gândim la un exemplu care vi s-ar fi putut întâmpla chiar vouă. Haideți să ne imaginăm că este ziua lui Paul. El este unul dintre cei mai buni prieteni ai tăi de la școală, dar pentru unele motive pe care nu le înțelegi, tu nu ești invitat la petrecere. Este greu să-i vezi pe ceilalți

băieți că intră în casa lui Paul, în josul străzii, iar tu te simți atât de marginalizat! Ce faci în acest caz? (Cere copiilor să se gândească și să răspundă). Da, cel mai înțelept lucru - închizi ochii și vorbești cu Domnul în rugăciune. Acum fete și băieți, ajutați-mă să-mi imaginez cuvintele pe care le-ați adresa lui Dumnezeu într-o situație ca aceasta. (Învățătorule, cere copiilor să ridice mâna și să sugereze ce ar putea rosti în rugăciune. Copilul creștin va spune Domnului tristețea sa; Îi va mulțumi că El îl iubește și cunoaște modul în care simte; l-ar putea cere lui Dumnezeu să-l ajute să rămână un bun prieten al lui Paul. Tu, învățătorul, poate că va trebui să ajuți puțin, pe măsură ce copiii se gândesc la această situație).

Apoi mai pune una sau două întrebări de felul:

1. Cum credeți că vă veți simți după rugăciune? (Probabil că mult mai fericiți, știind că Dumnezeu înțelege tristețea voastră).
2. Credeți că Paul ar putea să vă mai invite la petrecere în cele din urmă? (Probabil că nu. Dumnezeu nu schimbă întotdeauna situațiile. Deseori El schimbă reacția noastră la ele – modul în care noi ne simțim).
3. Cum credeți că v-ați putea comporta cu Paul a două zi? (l-ați putea cere lui Dumnezeu să vă ajute să fiți buni și iertători).

Imaginea I-8

Ce bucurie mare este să poți vorbi cu Dumnezeu despre lucrurile fericite și triste deopotrivă. Acesta este un privilegiu special pentru copiii lui Dumnezeu. Dacă încă nu aparții familiei lui Dumnezeu pentru că nu te-ai întors de la păcatele tale și nu ai crezut în Isus ca Mântuitor al tău, El te iubește. El a murit pentru tine și vrea să te ierte și să-ți dea o viață nouă. Vino la El astăzi!

Vrem să încheiem lecția de astăzi lăsând pe doi sau trei dintre voi să vorbească cu Dumnezeu în rugăciune. Ar fi trist să avem o lecție întreagă despre rugăciune și să nu ne rugăm, nu-i așa? (Învățătorule, ajută-i pe copii să sugereze lucruri despre care ar vrea să vorbească cu Dumnezeu, și încurajează cu blândețe pe câțiva să se roage cu glas tare. Asigură-te că fiecare copil care participă știe când îi vine rândul și apoi ține minte ce îi va spune lui Dumnezeu).

Întrebări recapitulative la lecția I

1. De ce a fost Ionel fericit, dar și puțin dezamăgit?
2. În ce mod conversația lui Ionel cu părinții săi se aseamănă cu rugăciunea unui creștin adresată lui Dumnezeu? (El îi poate spune tot ce se află în inima sa. Dumnezeu îl înțelege pe deplin. El ne poate mângâia când am dat greș etc.).
3. Ce a dorit Sanda să spună lui Dumnezeu în rugăciune după ce s-a întors de la Grupul Vestea Bună?
4. Am citit astăzi un Psalm în care împăratul David s-a rugat lui Dumnezeu. Care psalm a fost?
5. Ce s-a rugat el la începutul psalmului?
6. Ce s-a rugat la sfârșitul psalmului?
7. Când a adresat David aceste cuvinte lui Dumnezeu?

8. Ne-am imaginat în lecția noastră că nu ați fost invitați la o sărbătorire a zilei de naștere și că v-ați rugat lui Dumnezeu în ce privește acest lucru. Pentru ce ați putea mulțumi lui Dumnezeu, chiar dacă nu simțiți asta? (De exemplu, că El vă iubește și înțelege ce simțiți).
9. Ce i-ați putea cere în această situație? (De exemplu, să puteți rămâne prieteni buni ai lui Paul; sau ca Dumnezeu să vă mângâie).
10. Gândiți-vă la două *momente dificile* în care un creștin se poate ruga lui Dumnezeu.

Lecția II

Rugăciunea – oxigenul spiritual al creștinului

Pasajul scriptural: 2 Împărați 18 și 19.

(Învățătorule, nu este necesar să explici copiilor toate evenimentele acestor două capitole, însă trebuie să fii familiarizat cu ceea ce se spune aici și cu contextul istoric).

Pregătirea pentru participarea copiilor: La sfârșitul lecției se sugerează ca copiii să folosească o foaie de hârtie pentru a desena (sau pentru a explica în cuvinte) trei situații în care a fost *necesar* să se roage lui Dumnezeu. Pregătește dinainte foile de hârtie pe care trebuie să li le dai. Copiii pot face această lucrare acasă sau chiar în clasă (dacă este timp și loc) și, în acest caz, va trebui să ai la îndemână creioane, culori etc.).

Verset de memorat: Repetă Psalmul 57:1

„Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare”.

Adevăr central: Creștinul are nevoie să se roage.

Aplicația pentru copiii mântuiți: Trebuie să vă rugați lui Dumnezeu deseori, dacă doriți să trăiți așa cum vrea El.

I. Introducere: Scafandru pe fundul oceanului.

AC

II. Desfășurarea evenimentelor:

1. Asirienii cuceresc națiunile înconjurătoare.
2. Chiar și Samaria cade. Aplicație pentru copiii nemântuiți, de a pune preț pe Cuvântul lui Dumnezeu.
3. Asirienii mășăluiesc împotriva Ierusalimului.
4. Nevoia urgentă a împăratului Ezechia este aceea de a se ruga lui Dumnezeu și de a se încrede în El în această situație periculoasă.
5. Patru ilustrații actuale ale unor situații în care copiii creștini trebuie să se roage lui Dumnezeu:
 - ispita de a fura bani ACM
 - amenințarea unui bătaș pe stradă ACM
 - confruntarea cu un subiect greu la școală ACM
 - mărturisirea unui păcat lui Dumnezeu ACM
6. Ezechia primește o scrisoare de amenințare de la Sanherib
7. El se roagă lui Dumnezeu pentru eliberare.
8. Dumnezeu răspunde prin Isaia, spunând că El va salva pe poporul Său.

III. Punct culminant: El trimite pe îngerii Săi pentru a distruge 185.000 asirieni.

IV. Concluzie:

1. Ezechia și Ierusalimul sunt salvați.
2. Copiii vor desena trei ilustrații în care s-au rugat, aflându-se într-o situație grea. ACM

Introducere Imaginea II-1

Ați văzut vreodată un film cu un scafandru care intră în adâncurile mării pentru a căuta corăbii care au naufragiat cu mulți ani înaintea sau poate pentru a căuta o comoară? La fundul oceanului se află o lume extraordinară, nu-i așa? Însă acesta este și un loc periculos. Este greu să trăiești și să lucrezi în acea lume albastră-verzuie a apei, lume atât de diferită de lumea cu care ne-am obișnuit, cu soare, aer și căldură. Există un lucru care face ca scafandru să rămână în viață pentru a-și duce la îndeplinire munca. Știți care este acest lucru? Da, oxigenul pe care el îl ia în adânc în niște tuburi așezate pe spatele său, sau acela pe care îl respiră printr-un tub lung care își are capătul la suprafața apei. El respiră acel oxigen pentru a rămâne în viață. Însă dacă nu l-ar respira, el ar muri rapid, acolo, pe fundul oceanului.

Voi știți copii că rugăciunea, pentru noi, creștinii, este ca oxigenul pentru scafandru? Noi trăim într-o lume în care este greu să faci ce este bine și plăcut lui Dumnezeu. Suntem înconjurați de lucruri păcătoase care ne-ar îneca rapid, din punct de vedere spiritual. Din acest motiv este atât de important să ne rugăm încontinuu lui Dumnezeu și să ne încredem în El. Rugăciunea este ca oxigenul nostru spiritual pe care-l respirăm.

Săptămâna trecută v-am învățat cât este de minunat să putem vorbi cu Dumnezeu în rugăciune. Însă eu nu vreau ca voi să credeți că rugăciunea este doar un lucru plăcut, pe care-l facem din când în când, așa cum mâncăm înghețata. Este un lucru cu mult, mult mai important. Este atât de important, încât dacă nu vă rugați, este imposibil să trăiți așa cum vrea Dumnezeu, și să creșteți pentru a deveni un creștin matur și pentru a lucra pentru El.

Imaginea II-2

Astăzi ne vom gândi la un om din Biblie, Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Acest om și-a dat seama că singura cale de a ieși dintr-o situație teribilă este rugăciunea adresată lui Dumnezeu. Numele său era Ezechia și el era împăratul lui Iuda. El a trăit cam cu 700 ani înainte ca Domnul Isus să vină și să trăiască pe pământ. El a fost un împărat bun, care l-a iubit pe Dumnezeu și a încercat să-și călăuzească poporul în ascultarea de poruncile lui Dumnezeu (2 Împărați 18:6).

Imaginea II-3

Însă Iuda avea un dușman puternic și crud – armata asiriană. Această mare armată a luptat împotriva altor țări și, una câte una, le-a învins. În cele din urmă, a ajuns și la cetatea Samariei, care se afla chiar în vecinătatea lui Iuda. Poporul Samariei auzise de multe ori Cuvântul lui Dumnezeu, prin profeții și mesagerii trimiși de Dumnezeu. Însă ei nu au dat atenție numeroaselor avertismente pe care Dumnezeu li le adresa, îndemnându-i să se întoarcă de la căile lor păcătoase și să creadă în El. Și acum Dumnezeu a îngăduit asirienilor să cucerească cetatea și să-i ducă pe oameni în robie, într-o țară străină.

Băieți și fete, trebuie să fim foarte atenți și să punem preț pe ceea ce Dumnezeu ne spune prin Cuvântul Său. Deseori v-am spus că Dumnezeu vrea să vă mântuiască de păcatele voastre. El L-a dat chiar pe iubitul Său Fiu, Domnul Isus Hristos, să fie pedepsit pentru păcatele voastre. Însă mă tem că unii dintre voi n-ați ascultat de Cuvântul lui Dumnezeu. El spune să vă întoarceți de la *păcatul* vostru și să credeți în Isus ca Mântuitor al vostru. Dacă nu vă întoarceți de la păcatele voastre, Dumnezeu vă va pedepsi într-o zi pentru neascultarea voastră de glasul Său. Întoarceți-vă la El chiar astăzi, și primiți darul minunat al mântuirii, pe care El vi-l oferă.

Arată imaginea II-2 din nou

Poate că Ezechia s-a gândit că armata asiriană nu va cuceri niciodată Samania. Însă Dumnezeu a îngăduit să se întâmple acest lucru. „Acum, pe cine vor mai ataca asirienii?” se întreba Ezechia. Ei bine, știți ce s-a întâmplat? Această teribilă armată s-a îndreptat spre sud, pentru a ataca ținutul lui Iuda, unde Ezechia era împărat. Sunt sigur că cei din Iuda erau îngroziți. Împăratul Ezechia a trimis mult aur și argint lui Sanherib, împăratul Asiriei, pentru a-l determina să nu atace. Însă această mare armată înainta din ce în ce mai mult.

Dacă ai fi putut să te apropii de împăratul Ezechia și să-i șoptești ceva la ureche, oare ce i-ai fi spus? Să vă dau câteva sugestii, iar voi îmi veți spune care din ele este cea mai importantă:

1. Organizează-ți bine armata și instruiește-ți trupele.
2. Dă tuturor soldaților săbii bune și scuturi.
3. Întărește zidurile și turnurile din jurul cetății.
4. Spune-l lui Dumnezeu totul despre necazul tău îngrozitor, și încrede-te în El pentru călăuzire și ajutor.

Da, acest sfat de a se ruga lui Dumnezeu și de a se încrede în El era cea mai importantă acțiune pe care Ezechia o putea întreprinde. El a făcut și celelalte lucruri, însă rugăciunea și încrederea în Dumnezeu erau mult mai importante. Credeți că el și-a dat seama de asta?

Imaginea II-4

Aceasta este lecția pe care tu și cu mine trebuie să o învățăm în multe momente grele din viața noastră. De exemplu, ce ați face voi dacă într-o zi, Satan v-ar pune în minte un gând teribil ca acesta: „Ei, vrei să te joci la jocurile mecanice, nu-i așa? Atunci du-te și ia un bănuț din poșeta mamei. Ea nu-și va da seama niciodată, iar tu te vei distra de minune”.

Da, va trebui să te rogi imediat: „Doamne, ajută-mă. Nu pot să trec peste ispita asta fără ajutorul Tău!” Și, ajutat de Dumnezeu, hotărăște-te că nu vei fura acei bani. Și El te va ajuta să nu furi!

Sau poate că pe strada ta se află un bătauș care te înspăimântă. Te poți ruga: „O Doamne, îți mulțumesc că Tu ești cu mine și că mă pot încrede în Tine. Sau te-ai putea ruga cu cuvintele împăratului David, pe care le-ai învățat ca verset de memorat. Haideți să spunem acest verset împreună: „Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare”. Dumnezeu poate să-ți ia frica și să-ți dea pace în inimă.

Imaginea II-5

Sau poate că la școală ai un subiect foarte greu. Trebuie să te rogi și pentru asta, nu-i așa?

Sau să zicem că într-o zi, îți pierzi cumpătul și spui cuvinte rele. Acum *ai nevoie să te rogi* lui Dumnezeu ca să te ierte, cerându-l să te ajute pentru a nu te îndepărta de El, făcând alte lucruri greșite.

Ca și copii ai lui Dumnezeu, noi trebuie să ne rugăm mult în fiecare zi, nu-i așa? Acesta este modul în care noi putem sta aproape de Domnul, trăind vieți plăcute Lui. (Învățătorule, dacă crezi că este bine, cere copiilor în acest moment să-și povestească propriile experiențe referitoare la momentele în care s-au rugat lui Dumnezeu în timpuri grele. Sau ai putea să-i încurajezi la a se gândi la unele situații în care s-ar putea ruga lui Dumnezeu pentru ajutor).

Și, băieți și fete, veți observa un lucru minunat – pe măsură ce veți prezenta aceste probleme și situații dificile înaintea Domnului în rugăciune, El va aduce pace în inima voastră și va lua furtuna îngrijorării și a fricii.

Însă haideți să ne întoarcem la împăratul Ezechia. Iată că armata teribilă și puternică a asirienilor s-a apropiat de zidurile Ierusalimului, capitala. Împăratul Sanherib, comandantul cel rău al asirienilor, a trimis trei mesageri pentru a cere abdicarea. Ei stăteau chiar lângă cetate, strigând cuvinte insultătoare. Ei doreau ca nu numai împăratul Ezechia să audă aceste amenințări, ci și poporul din Ierusalim, care asculta de pe poziția lui de pe zidurile care protejau cetatea.

Imaginea II-6

Oamenii lui Sanherib strigau, „Nu vă încredeți în împăratul vostru, Ezechia. El nu vă poate salva (2 Împărați 18:29). Și nu vă încredeți nici în Dumnezeul vostru! El nu vă poate salva! Oare dumnezeii altor împărății pe care le-am cucerit, le-au putut salva? Bineînțeles că nu!” (2 Împărați 18:33). Ei comparau pe Dumnezeul adevărat al cerului cu idolii popoarelor păgâne! Poporul Ierusalimului a tremurat când a auzit aceste amenințări și insulte pline de răutate aruncate împotriva lor și chiar împotriva lui Dumnezeu.

Sanherib a scris aceste mesaje amenințătoare într-o scrisoare pe care a trimis-o împăratului Ezechia. Și ce credeți că a făcut Ezechia când a primit-o? Haideți să ne uităm la ce ne spune Biblia. Sorina (sau un ajutor) va citi. Vreau să ascultați foarte atenți și să-mi spuneți patru lucruri pe care le-a făcut împăratul Ezechia când a primit scrisoarea. Și vreau să vă gândiți: care din aceste patru lucruri pe care el le-a făcut a fost cel mai important? (Sorina citește 2 Împărați 19:14 și primele cuvinte ale versetului 15). Acum haideți să ne gândim: care au fost cele 4 lucruri?

(Învățătorule, așteaptă să ți le spună copiii. Poate că va fi necesar să citiți din nou versetele). Da ... El a citit scrisoarea ... S-a dus la Casa Domnului ... a pus scrisoarea înaintea Domnului ... și s-a rugat.

Imaginea II-7

Și care din ele este cel mai important? Da, s-a rugat. Vreau să vă citesc puțin din rugăciunea sa. (Învățătorule, citește din această minunată rugăciune de la 2 Împărați 19:15-19, atât cât crezi de cuviință pentru ca elevii să dea atenție celor citite. Ai încrederea că Dumnezeu îi va ajuta să înțeleagă puterea Lui și încrederea lui Ezechia în Dumnezeu).

Credeți că Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Ezechia, copilul Său? Da, bineînțeles, tot așa cum El o va asculta și pe a voastră, indiferent care este ea și în orice situație. Sunt sigur că imediat Ezechia a simțit o pace minunată în inima sa. Și el s-a adăpostit la umbra aripilor mărețe ale lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu nu numai că a ascultat rugăciunea sa, El a și răspuns.

Mai întâi, El a vorbit lui Ezechia prin profetul Isaia și i-a spus că asirienii nu vor cuceri Ierusalimul (2 Împărați 19:20, 32, 33, 34). Ei nu vor arunca nici măcar o săgeată în cetate, nici nu vor ridica vreo săgeată împotriva zidurilor ei! Însă cum putea Dumnezeu să-și salveze poporul de atacul acestei armate puternice și crude?

Imaginea II-8

Ei bine, în aceeași noapte, Dumnezeu și-a trimis îngerul în tabăra asirienilor pentru a-i distruge, iar în timpul nopții au murit 185.000 de asirieni. Când cei care au rămas s-au trezit dimineața, în jurul lor erau mii de cadavre. Acum nu mai puteau ataca Ierusalimul! Așa că s-au întors în țara lor, iar Ezechia, poporul său și cetatea Ierusalimului au fost salvați. Ei nu ar fi putut învinge trupele asiriene, însă Dumnezeu a făcut-o, atunci când oamenii s-au rugat Lui și s-au încrezut în puterea Sa. Ezechia și soldații săi nici măcar nu au trebuit să-și pună armura!

Există multe momente în fiecare zi în care, ca și creștin, trebuie să te rogi lui Dumnezeu. Trebuie să-l ceri Lui să te ajute într-o anumită problemă cu care te confrunți în acel moment. Poate fi vorba de opoziție, o problemă cu care s-a confruntat Ezechia, sau poate fi vorba de pericolul căderii în păcat. Sau poate că ai nevoie să-l ceri lui Dumnezeu iertare, dacă ai făcut ceva rău.

Proiect

Eu vă voi da fiecăruia câte un creion, câteva culori și o foaie de hârtie împărțită în trei părți. Vreau ca cei mai mici să deseneze trei imagini prin care să descrie momente în care au fost nevoiți să se roage lui Dumnezeu. Poate la *școală*, când aveți vreo problemă grea; sau poate *acasă* când diavolul vă ispitește să spuneți o minciună; sau poate vă jucați pe *stradă* și vreți să-l cereți lui Dumnezeu să vă păzească de pericole; sau poate la *Grupul Vestea Bună*, cerându-l lui Dumnezeu să vă ajute să ascultați Cuvântul Său. Gândiți-vă la locuri unde trebuie să vă rugați pentru ajutorul lui Dumnezeu, așa cum a făcut Ezechia. Cei mai mari pot desena sau pot descrie, într-un paragraf sau două, trei situații. Puneți un titlu deasupra: „Creștinul trebuie să se roage” și apoi mai jos: ... *acasă*, ... *la școală*, ... *pe stradă*, ... *la Grupul Vestea Bună*, sau oriunde vreți tu.

Ține minte, dacă nu te-ai întors încă la Dumnezeu, nu ești un copil al lui Dumnezeu, Domnul promite că răspunde numai rugăciunilor copiilor Săi. Însă și tu poți desena. Noi ne rugăm ca, foarte curând, și tu să fii un adevărat creștin.

Creștinul trebuie să se roage		
acasă	pe stradă	la școală

Întrebări recapitulative la lecția II

1. Scafandrul are o muncă foarte periculoasă sub apă. Ce anume îl ține în viață?
2. În ce moduri se aseamănă viața de creștin în această lume păcătoasă, cu scafandrul?
3. Cum se numește împăratul despre care am vorbit astăzi?
4. Cine era dușmanul puternic al împăratului Ezechia și al poporului său?
5. De ce a îngăduit Dumnezeu ca armata asiriană să captureze cetatea Samariei?
6. Când armata s-a apropiat de Ierusalim, ce au făcut conducătorii armatei pentru a înspăimânta pe poporul aflat în cetate?
7. Care au fost cele 4 lucruri pe care le-a făcut Ezechia cu scrisoarea de amenințare pe care a primit-o?
8. Gândiți-vă la trei situații grele în care ați adus înaintea Domnului problema voastră în rugăciune, așa cum a făcut împăratul Ezechia.

Lecția III

Rugăciunile mele Îi produc bucurie lui Dumnezeu

Pasaje scripturale: Matei 21:10-17; Luca 17:11-18; Psalmul 40:5; Apocalipsa 5:11-14.

Pregătire pentru învățător: Această lecție este complementară lecției I, în care ați învățat că rugăciunea aduce bucurie și pace *creștinului*. Aici veți învăța că rugăciunea poate aduce bucurie lui *Dumnezeu*, în special atunci când Îl laudăm și Îi mulțumim.

Sunt date întrebări recapitulative, care pot fi folosite după lecție dacă este nevoie, sau în săptămâna care va urma.

Verset de memorat: Psalmul 51:15

„Doamne, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta”.

Adevăr central: Lui Dumnezeu îi place să audă rugăciunile mele.

Aplicație pentru copiii mântuiți: Laudă-L pe Dumnezeu și mulțumește-I, căci acest lucru Îi aduce bucurie.

Aplicație pentru copiii nemântuiți: Este oferită doar puțină aplicație în această lecție. În alte părți ale programului (ex. la cântări), puteți prezenta adevărurile Evangheliei.

I. Introducere: Oaia și mielul ei.

ACM

II. Desfășurarea evenimentelor

1. Hristos curăță templul
2. Copiii Îl aclamă ca fiind „Fiul lui David”
3. Lauda lor este acceptată cu bucurie de Isus
4. Explicarea laudei*
5. **Hristos vindecă zece leproși**
6. Unul se întoarce și Îi mulțumește
7. Sentimentele de tristețe ale lui Hristos, amestecate cu sentimente de bucurie*
8. Discutarea lucrurilor pe care le putem vedea și pentru care putem mulțumi ACM*
9. Discutarea lucrurilor pe care nu le putem vedea și pentru care putem mulțumi ACM*
10. Discutarea diferenței dintre „laudă” și „mulțumire”
11. Importanța rugăciunii adresată Domnului în fiecare dimineață și seară
12. **Scena adorării în ceruri** (Apocalipsa 5)
13. Oferă-te să-i iei pe copiii necreștini cu tine, la biserică

Pregătirea pentru participarea copiilor

* În diferite momente ale lecției, marcate cu un asterix în schița de mai sus, sunt sugerate întrebări la care copiii să se gândească și să răspundă. Include aceste întrebări sau altele, pentru a implica pe copiii mai mult în procesul învățării.

Introducere

Într-o zi, pe când mă plimbam, am văzut o turmă mare de oi pe o pășune. Un mielulel s-a depărat de turmă și a ajuns pe stradă, departe de celelalte oi. Oaia mamă a observat că mielul ei s-a rătăcit, și a început să-l cheme și să-l caute. În momentul în care a auzit behăitul lui, ea a alergat cât a putut de repede pentru a-l ajuta pe mielulel să vină înapoi. Ea părea atât de fericită când a auzit behăitul firav al mielului!

Imaginea I-8

Într-un fel, aceasta mă face să mă gândesc la noi, atunci când ne rugăm lui Dumnezeu. În prima noastră lecție, ne-am gândit cât de minunat este să poți vorbi cu Dumnezeu ... cât de fericiți suntem! Apoi, săptămâna trecută am învățat cât de important și necesar este să ne rugăm. Însă astăzi aș vrea să învățăm un adevăr minunat și fascinant; și anume, că Dumnezeu este bucuros când noi vorbim cu El. Așa cum oia mamă a fost atât de fericită când a auzit vocea mielului, tot așa și Dumnezeu, într-un mod cu mult mai minunat, se bucură să audă vocea copiilor Săi!

În Psalmul 40:5, David a scris: „Doamne, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine”. Asta înseamnă că Dumnezeu se gândește încontinuu la noi și așteaptă ca noi să vorbim cu El. Știți că Dumnezeu nu doarme niciodată? El nu are nevoie să se odihnească, așa cum facem noi. El este încontinuu treaz, și gândurile Sale sunt îndreptate către voi, așteptând să vorbiți cu El când vă treziți. Imediat ce vă treziți dimineața, țineți minte că Dumnezeu deja se gândește la voi. La începutul zilei, puteți petrece câteva momente mulțumindu-l și vorbind cu El în rugăciune.

Imaginea III-1

Într-o zi, pe când trăia pe pământ, Domnul Isus s-a dus la templu. Poate că dorea să Se roage sau să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Însă când a intrat, știți ce a găsit? În curtea templului era deschisă o piață. Acolo erau mulți oameni care vindeau animale și porumbei ce urmau a fi jertfiți lui Dumnezeu. Alți oameni schimbau banii călătorilor care veneau din ținuturile de primprejur.

Toți discutau și vorbeau și strigau, pentru a putea să-și vândă marfa. Nimeni nu-și dădea seama că aceea era de fapt o clădire construită pentru ca oamenii să se roage lui Dumnezeu, să-l cânte laude și să asculte Cuvântul Său. Nu se gândeau la Dumnezeu nici măcar o secundă! Domnul Isus a fost îndurerat și supărat. Biblia ne spune că El a dat afară din templu pe acești comercianți și schimbători de bani, spunându-le că în Biblie este scris: „Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune, dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari”.

Imaginea III-2

Când comercianții gălăgioși au plecat, câțiva oameni mai nevoiași au venit să-L întâlnească pe Isus. Cine erau aceștia? Ei bine, aceștia erau orbi și ologi. Isus i-a vindecat, cu dragoste și blândețe, chiar în locul acela. Mai erau acolo și câțiva copii care se uitau la ceea ce face Isus, și când au văzut aceste lucruri minunate, au început să strige cu bucurie: „Osana, Fiul lui David!” „Fiul lui David” însemna Mesia sau Mântuitorul care urma să vină pentru a-Și salva poporul. Ei erau atât de entuziasmați și încântați că Isus a venit!

Însă acolo mai erau și alți oameni care priveau – preoții și cărturarii, oamenii religioși care explicau oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu. În loc să fie bucuroși că acești copii strigau laude la adresa Domnului Isus, ei erau foarte supărați și nemulțumiți. S-au întors spre Isus și L-au întrebat: „Tu nu auzi ce strigă acești copii? Nu auzi că ei te numesc Mesia și Mântuitorul?” Ce credeți că a răspuns Isus? El a spus: „Da, aud; Dumnezeu a pus în gura

acestor copii laudele pe care mi le adresează.” El era atât de mulțumit să primească laudele lor! Acei copii Îl numiseră Fiul lui David; și voi Îl puteți lauda prin alte nume minunate. Îl puteți numi „Dumnezeu meu” și „Mântuitorul meu”. Îl puteți lauda pentru că El este atât de mare, încât ține toată lumea în mâinile Sale. Puteți să-L lăudați că este atât de iubitor și de puternic, Că El este pretutindeni și totuși, atât de aproape de voi.

Imaginea III-3

V-ați gândit cumva vreodată că numai adulții Îl pot lauda pe Dumnezeu? Aici în templu, se pare că adulții nu aveau cuvinte de laudă pentru El, însă copiii da! Iar Isus nu numai că le-a îngăduit să-L laude, dar a fost chiar mulțumit să audă cuvintele lor. Nu știu dacă unii dintre voi mergeți la orele de rugăciune din biserica voastră. Bineînțeles, întotdeauna puteți să-L lăudați pe El și să vă rugați în inima voastră, însă nu trebuie să vă fie frică să o faceți și cu glas tare. Unii oameni mai în vârstă poate vor găsi că este un lucru ciudat să audă pe un copil că se roagă, însă Domnul Isus te va auzi și va fi foarte bucuros să-ți audă glasul.

Înțelegeți acum ce înseamnă „a-L lauda pe Domnul Isus”? Haideți să vedem, cine poate să-mi explice? (Învățătorule, așteaptă răspunsul copiilor. Ajută-i să exprime ce înseamnă a spune Domnului cât de minunat este El pentru noi ... El este mare și puternic, iubitor și înțelept etc.).

Vreau să vă mai spun despre un alt moment, în care Domnul Isus a fost bucuros să audă cuvintele pe care I le-a spus un om ...

Imaginea III-4

Într-o zi Isus călătorea, împreună cu ucenicii Săi, pe străzile prăfuite ale Israelului. Când s-au apropiat de un sat, au văzut un grup de oameni care stăteau la distanță și strigau ceva lui Isus. De ce nu se apropiau de El? Isus a ascultat ceea ce strigau ei. Acești oameni sufereau de o boală îngrozitoare numită lepră, așa că nu le era îngăduit să se apropie de alți oameni, ca să nu le dea și lor boala. În acele zile nu exista niciun tratament pentru vindecarea leprei, însă se pare că cineva le-a spus acestor oameni că Isus putea să-i vindece, și că El urma să treacă prin acel sat. Iată-i deci pe acești oameni că Îl strigă pe Isus din toată inima: „Isuse, ai milă de noi”.

Isus este plin de dragoste și putere și, bineînțeles, El dorea să îi ajute. El doar le-a spus: „Duceți-vă și arătați-vă preoților”. Preoții erau aceia care decideau dacă cineva era bolnav de lepră sau nu. Cu alte cuvinte, Isus le spunea: „Duceți-vă la preoți și arătați-le că Eu v-am vindecat”. Neîndrăznind să creadă că acest lucru ar putea fi posibil, ei s-au îndepărtat șchiopătând pe picioarele lor bolnave, pentru a se arăta preoților din acea localitate. Pe măsură ce mergeau, ei au descoperit dintr-o dată că erau vindecați. Lepra îi părăsise. Pielea lor, care fusese bolnavă și plină de răni, era acum curată și sănătoasă. Cât de fericiți erau! Au început să alerge și să sară în sus de bucurie!

Imaginea III-5

Însă unul dintre ei s-a oprit și s-a întors. Încotro se îndrepta? Înapoi, la locul unde Îl întâlnise pe Isus. Când l-a găsit pe Domnul Isus, a căzut cu fața la pământ înaintea Lui, mulțumindu-l că l-a vindecat. Cum credeți că s-a simțit Isus? Pe de o parte, a fost bucuros, dar pe de altă parte, a fost trist. Mă întreb dacă vreunul dintre voi știți de ce Isus a fost bucuros și trist, în același timp? (Învățătorule, cere copiilor să-și spună părerea). Da, El a fost bucuros că acest om a venit înapoi la El și l-a mulțumit pentru vindecare, însă în același timp a fost trist pentru că ceilalți nouă nu au venit să-l spună „Mulțumesc”.

Mă întreb cum este Domnul Isus când se uită la voi, bucuros sau trist? Vă amintiți să-l mulțumiți pentru bunătatea Sa față de voi? Da, Isus este bucuros când Îi mulțumești. Însă te-ai gândit vreodată că El se întristează când vede că ești nerecunoscător?

Imaginea III-6

Acum, haideți să ne gândim la unele lucruri pentru care putem să Îi mulțumim Domnului. Putem să-l mulțumim pentru lucrurile pe care le putem vedea, cum ar fi mâncarea și hainele, și putem să-l mulțumim pentru binecuvântările spirituale pe care nu le putem vedea, cum ar fi iertarea păcatelor noastre. Vă puteți gândi la alte trei binecuvântări spirituale? (Învățătorule, cere copiilor să sugereze aceste lucruri. Îi poți ajuta să se gândească la lucruri de felul: „El a murit pe cruce pentru noi, ne-a dat viața veșnică, întotdeauna este cu noi, pregătește în ceruri o casă pentru noi”, etc.). Și alte trei lucruri pe care le putem vedea, pentru care-l putem mulțumi? (Lasă pe copii să participe din nou. Le poți sugera lucruri de felul: părinții, clasa, prietenii, Biblia etc.).

Acum iată o întrebare grea. Care este diferența dintre „a lăuda pe Domnul” și „a mulțumi Domnului”? (Fă o pauză, în care copiii să se gândească și să dea un răspuns sau două). Da, atunci când Îl lăudăm pe Domnul, Îl lăudăm pentru *ceea ce este El*: El este puternic, El este iubitor, El cunoaște toate lucrurile. A mulțumi înseamnă a spune mulțumesc pentru *ceea ce a făcut El* pentru noi – a murit pe cruce pentru păcatele noastre, ne-a iertat, are grijă de noi, ne dă hrană în fiecare zi etc.

Oare atât „lauda”, cât și „mulțumirea” sunt importante? Da, sunt. Când noi Îl lăudăm și Îi mulțumim Domnului, El este bucuros și mulțumit să ne audă vocile. În fiecare dimineață, înainte de a porni către școală, poți să îngenunchezi câteva minute și să citești câteva versete din Biblie, gândindu-te atent la ele. Apoi roagă-te Domnului, cerându-l ajutorul și binecuvântarea în acea zi, amintindu-ți însă și să Îl lauzi și să-l mulțumești.

Deseori, în versetele pe care le vei citi, vei găsi ceva despre Dumnezeu sau despre Domnul Isus și, când te gândești la aceasta, poți să-L lauzi pentru ceea ce ai citit. Apoi seara, când te duci la culcare, înainte de a te culca, mulțumește-l pentru purtarea de grijă și pentru dragostea Sa. Acest lucru va aduce bucurie atât în inima Lui cât și în a ta.

Imaginea III-7

Acum haideți să mai aruncăm o ultimă privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să ascultați ceva foarte frumos, din Apocalipsa, ultima carte a Bibliei. Ioan, scriitorul a fost călăuzit de Dumnezeu să descrie cum arată cerul. Dumnezeu i-a arătat acest loc minunat, și chiar în mijlocul cerului Ioan a văzut un tron pe care ședea Dumnezeu Tatăl. Apoi, puțin mai târziu, el L-a văzut pe Domnul Isus șezând pe tron. Ioan Îl numește Mielul. Înțelegeți de ce i-a dat acest nume? Vreau să vă explic. Înainte ca Isus să vină pe pământ pentru a trăi aici, când cineva dorea să intre în prezența lui Dumnezeu, trebuia să aducă un animal – deseori acesta era un miel, care era sacrificat și oferit lui Dumnezeu pe un altar.

Acea persoană spunea astfel: „Am păcătuțit și am făcut lucruri greșite. Merit să mor pentru că nu am ascultat poruncile tale, Doamne; însă acest miel moare în locul meu”. Acele animale nu puteau să ia locul oamenilor care au păcătuțit. Ele erau doar o imagine a Domnului Isus, care a venit în lume la mulți ani după aceasta. El a fost numit Mielul lui Dumnezeu, și a murit pentru păcatele noastre pe cruce. Însă după ce murit, El a înviat și S-a înălțat la ceruri. Acum ne așteaptă acolo pe noi, cei care Îl iubim, ca să fim împreună cu El.

În cartea Apocalipsa, Ioan descrie această minunată scenă din ceruri. Tronul lui Dumnezeu este înconjurat de mii și mii de oameni care au fost salvați din păcatele lor. Ei se roagă lui

Dumnezeu și Domnului Isus, Mielul lui Dumnezeu. Ce spun și cântă acești oameni? Haideți să ascultăm cuvintele pe care le găsim în Apocalipsa 5:13.

Imaginea III-8

Nu este aceasta oare o cântare minunată de laudă? Dacă ai cerut Domnului Isus să fie Mântuitorul tău și Îl iubești, într-o zi vei fi în ceruri și vei cânta și tu aceste cuvinte minunate. Însă, ca să-L lauzi pe Domnul, nu trebuie să aștepti până când vei ajunge în ceruri. În ceruri vom putea să-L lăudăm pe Domnul în chip desăvârșit – mult mai bine decât o facem acum – însă Dumnezeu vrea ca tu să-L lauzi în fiecare zi. Poți face aceasta în fiecare dimineață, atunci când vorbești cu El în rugăciune. Și duminica la fel. El se bucură dacă te duci la biserică sau la școala duminicală. În biserică ne întâlnim cu alți oameni care iubesc pe Domnul și se roagă Lui, care Îl laudă și ascultă Cuvântul Lui. Cântările pe care creștinii le cântă sunt deseori imnuri de laudă la adresa lui Dumnezeu. Și, dacă ești un creștin adevărat, și tu le poți cânta cu toată inima, știind că Domnul ascultă și este încântat de laudele tale. Dacă nu mergi la biserică, aș fi foarte bucuros să te iau împreună cu mine, dacă părinții tăi îți permit aceasta. (Învățătorule, dacă sunt copii care doresc să meargă la biserică, ia legătura cu părinții lor și cere-le permisiunea.)

Întrebări recapitulative la lecția III

1. Ce ne spune psalmistul David despre Dumnezeu? (Ps. 40:5)
2. Cum L-au numit copiii din templu pe Isus?
3. Ce nume minunate Îi mai putem adresa lui Isus?
4. Puteți să-mi spuneți ce înseamnă „laudă”?
5. De unde știți că Domnul s-ar bucura să audă un copil rugându-se la ora de rugăciune a bisericii?
6. De ce a fost Isus și bucuros, dar și trist atunci când unul dintre leproși s-a întors ca să-l mulțumească?
7. Spuneți 5 lucruri pe care le putem vedea și pentru care Îi putem mulțumi lui Dumnezeu.
8. Spuneți 3 binecuvântări spirituale invizibile pentru care Îi putem mulțumi lui Dumnezeu.
9. Gândiți-vă la două momente bune în fiecare zi, în care Îl puteți lauda pe Domnul și Îi puteți mulțumi.

Lecția IV

Alți oameni au nevoie de rugăciunile mele

Pasaj pe care învățătorul îl va citi și studia:

Geneza 18:16-33

Pregătirea copiilor pentru participarea la lecție:

La sfârșitul lecției, fiecare copil să primească o foaie și un creion pentru a enumera 5 grupuri de oameni pentru care trebuie să se roage. Învățătorul să aibă aceste materiale pregătite înainte de începerea lecției, și să ofere copiilor spațiu pentru scris (scaunele sau băncile).

Această lucrare va fi încredințată doar copiilor mântuiți, însă și cei nemântuiți pot lua parte la ea.

Ar fi bine ca tu, învățătorul, să scrii pe tablă sau pe un carton, pe măsură ce explici această activitate copiilor (vezi instrucțiunile de la sfârșitul lecției).

Copiii mai mici pot desena „mâna”, fără a adăuga cuvintele.

Verset de memorat: 1 Samuel 12:23

„Departă iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi!

Adevăr central: Dumnezeu îmi spune să mă rog pentru alții. Scopul este acela de a învăța pe copiii mântuiți că ei pot sluji lui Dumnezeu atunci când mijlocesc pentru alții. Vrem ca ei să-și dea seama că a eșua în responsabilitatea de a se ruga, este un păcat împotriva lui Dumnezeu, așa cum indică versetul de memorat.

Aplicație pentru copiii mântuiți: Rugați-vă pentru familie, învățători, misionari, conducători, oameni bolnavi și prieteni.

I. Introducere: Proiectul intercontinental.

II. Desfășurarea evenimentelor

A. Avraam, un om al rugăciunii, întotdeauna clădește altare lui Dumnezeu

B. Dumnezeu vizitează pe Avraam și pe Sara (Geneza 18:2)

C. Avraam primește pe cei trei oaspeți

D. Dumnezeu îi promite un fiu lui Avraam (Gen. 1:9-15)

E. Dumnezeu îi spune că vrea să distrugă Sodoma (Gen. 18:2)

- aplicație pentru cei **nemântuiți** - (Dumnezeu pedepsește păcatul)

F. Avraam își dă seama că poate ajuta prin rugăciune ACM

G. Ajutor personal pentru copiii nemântuiți

H. Avraam se roagă pentru Sodoma și Lot

III. Punct culminant: Dumnezeu distruge Sodoma, însă îl salvează pe Lot.

IV. Concluzie: Activitate pentru copii – desenarea „mâinii” care reprezintă cele cinci grupuri de oameni pentru care ne putem ruga.

Introducere

Știi ce este un rachetă balistică intercontinentală? Este o armă teribilă de război, care poate exploda într-o anumită parte a lumii; racheta se înalță foarte sus, spre cer, apoi vine jos în altă parte a lumii și explodează cu o putere extraordinară, cauzând distrugeri teribile.

Imaginea IV-1

Într-un fel, rugăciunea se aseamănă cu această rachetă, însă în loc să facă distrugeri, ea face exact opusul, face bine. Te poți ruga într-o anumită parte a lumii, Dumnezeu îți ascultă rugăciunea de acolo, din ceruri, și apoi răspunsul la rugăciunea ta poate fi simțit cu o putere extraordinară într-o altă parte a lumii, poate la mii de kilometri depărtare de locul în care locuiești. Dumnezeu poate trimite binecuvântare în acel loc pentru că te-ai rugat.

Da, unul dintre tipurile cele mai importante de rugăciune este rugăciunea pentru nevoile altor oameni. În Vechiul Testament avem povestirea unui om căruia îi plăcea să se roage. Mă întreb dacă-i puteți ghici numele. Iată câteva indicii:

1. A trăit cam cu 2.000 de ani înainte ca Hristos să se nască.
2. Dumnezeu l-a chemat să-și părăsească casa și cetatea și să plece într-o călătorie lungă.
3. Deseori el nu știa unde îl va duce Dumnezeu.
4. El călătorea în mod constant.
5. Mare parte a vieții sale a locuit într-un cort.

Imaginea IV-2

Ați ghicit cine este acest om? Omul se numea Avraam. Oriunde mergea Avraam, el clădea un altar de piatră lui Dumnezeu. Pe aceste altare el oferea lui Dumnezeu un miel sau un alt animal, și tot aici el vorbea cu Dumnezeu în rugăciune. Avraam se pare că a lăsat în urma lui multe altare, pentru că el a călătorit mulți, mulți ani. Semenii și tu cu Avraam – oriunde te duci, vorbești cu Dumnezeu în rugăciune – acasă, la școală, pe bicicletă (bineînțeles, va trebui să stai cu ochii deschiși atunci când te rogi pe bicicletă!), în biserică sau pe trenul de sport. Într-adevăr, este minunat să poți vorbi cu Tatăl ceresc în orice loc, știind că El este întotdeauna lângă tine, gata să te asculte.

Avraam și soția lui, Sara, ajunseseră foarte bătrâni, iar Dumnezeu s-a hotărât să-i viziteze într-o zi. Dumnezeu dorea ca Avraam să-L poată vedea în forma unui om. Împreună cu El mai erau încă două persoane – probabil că erau doi îngeri.

Imaginea IV-3

Avraam stătea la intrarea cortului său, în cel mai călduros timp al zilei, când iată că văzu pe acești trei vizitatori venind către el. Avraam era foarte amabil și, cu toate că era în vârstă, a alergat să-i întâmpine. El i-a adus în cortul său și a adus un rob ca să le spele picioarele. Apoi Sara a pregătit o masă minunată pentru cei trei oaspeți – carne, unt, lapte și turte.

Când masa s-a sfârșit, Dumnezeu a făcut lui Avraam o promisiune minunată. El i-a spus că Sara va avea un fiu. Ea era foarte bătrână și nu avusese niciodată copii, așa că nu prea i-a venit să creadă ceea ce a promis Dumnezeu. Însă Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Este oare vreun lucru prea greu pentru Domnul?” Bineînțeles că nu. Sara va avea un fiu, așa cum a promis Dumnezeu.

Imaginea IV - 4

Însă Dumnezeu mai avea și alte vești pe care dorea să i le spună lui Avraam. Dumnezeu văzuse răutatea unor oameni care locuiau într-o cetate aflată în apropierea locului unde trăia Avraam. Cetatea se numea Sodoma, iar nepotul lui Avraam, Lot, locuia acolo. Dumnezeu privea pe Avraam ca pe un prieten foarte drag; așadar, S-a hotărât să-i spună că oamenii din Sodoma erau atât de răi încât trebuia să-i distrugă pe ei și cetatea lor. Dumnezeu era foarte trist când a spus aceste lucruri lui Avraam.

Uneori noi ne gândim că Dumnezeu este atât de blând și de bun încât El nu poate pedepsi păcatul. Însă Biblia ne spune foarte clar că Dumnezeu nu este doar blând și bun. El este cu totul sfânt, drept și perfect. Păcatul este ceva oribil și Îl întristează. Dumnezeu a trebuit să pedepsească păcatul oamenilor din Sodoma, pentru că aceștia nu se întorceau de la căile lor rele. Crezi oare că poți păcătui împotriva lui Dumnezeu, făcând tot felul de lucruri rele, ca de exemplu, a fi răutăcios, a spune minciuni și a înșela, fără ca Dumnezeu să observe? Dumnezeu nu poate să treacă cu vederea păcatul tău. Însă nu dorește să te pedepsească pe tine. El L-a trimis pe singurul Său Fiu, Domnul Isus în această lume, pentru a lua pedeapsa pe care o meritați tu. Dacă te întorci de la păcat și Îi ceri lui Isus să fie Mântuitorul tău, Dumnezeu te va ierta de păcat. El va fi foarte bucuros să o facă. El nu dorește deloc să te pedepsească, pentru că te iubește atât de mult. Însă dacă continui să treci peste dragostea Sa și să păcătuiești, Dumnezeu te va pedepsi.

De ce nu te hotărăști să te întorci astăzi de la păcatul tău? Vino la Isus și crede în El ca Mântuitor al tău. El promite: „Pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară.” (Ioan 6:37). Poți să ai păcatele iertate chiar astăzi, înainte de a pleca de aici, dacă Îl rogi pe Dumnezeu să facă aceasta pentru tine.

Ce putea să facă Avraam pentru a-l ajuta pe Lot, care se afla într-un pericol teribil acolo, în Sodoma? Era așa de minunat să fie prietenul lui Dumnezeu și să-L asculte. Era atât de bucuros încât nu trebuia să se teamă de pedeapsa lui Dumnezeu; însă tot așa și Lot? Avraam s-a gândit la un lucru pe care-L putea face pentru a veni în ajutorul lui Lot. Se putea ruga pentru nepotul său, pentru soția și familia acestuia.

Imaginea IV-5

În această clasă sunt mulți copii care sunt mântuiți. Voi aparțineți lui Dumnezeu. Și voi semănați cu Avraam. Sunteți prietenii lui Dumnezeu; puteți vorbi cu El în rugăciune și vă puteți bucura de compania Lui. Nu trebuie să vă îngrijorați că veți fi pedepsiți pentru păcatele voastre, pentru că voi știți că Isus a luat locul vostru și a fost pedepsit pentru voi. Însă ce puteți spune despre prietenii *voștri*? Vă pasă de ei, așa cum i-a păsat lui Avraam de Lot? Vă rugați ca ei să-L cunoască pe Isus? Alți oameni au nevoie de rugăciunile voastre – prietenii voștri nemântuiți de la școală, poate chiar unii membri din familia voastră. Stabiliți-vă un timp în care să vă rugați în mod regulat pentru mântuirea lor.

Aș vrea să vă spun vouă, copiilor care nu sunteți încă mântuiți, că eu mă rog deseori pentru voi, și chiar azi m-am rugat ca unii dintre voi să creadă în Hristos ca Mântuitor. Dacă vreți să vorbiți cu mine despre cum puteți să vă întoarceți la Dumnezeu, sunt bucuros să vă ajut. La terminarea lecției, vă rog să veniți aici în față, și eu vă voi arăta ce spune Biblia despre a crede în Dumnezeu.

Imaginea IV-6

Avraam a început să se roage lui Dumnezeu pentru Sodoma. El a spus: „Dacă există 50 oameni neprihăniți (50 oameni care vor să Te asculte și să-Ți fie plăcuți) în cetate, vei ierta cetatea de dragul lor?” Dumnezeu a spus: „Da, voi ierta cetatea dacă acolo vei găsi 50 oameni neprihăniți”. Apoi Avraam, cu umilință a spus: „Ce se va întâmpla dacă vei găsi 45 oameni care vor să te asculte?” Dumnezeu a răspuns: „Dacă sunt 45, nu voi distruge cetatea”. Și Avraam a zis: „Dar dacă sunt numai 40?” Și Dumnezeu i-a spus că va ierta

cetatea de dragul celor 40. Avraam a continuat să se roage: „Doamne, nu te mânia pe mine, dar dacă vor fi numai 30?” Nu-i așa că era insistent? El era atât de preocupat de soarta lui Lot și a familiei sale! „Nu”, a răspuns Dumnezeu, nu voi distruge cetatea chiar dacă găsesc doar 30 oameni neprihăniți în ea”.

Însă Avraam nu terminase – a mai intervenit de două ori! Știți, Dumnezeu vrea ca noi să continuăm a ne ruga pentru prietenii nemântuiți care se află într-un astfel de pericol. Haideți să fim ca Avraam, care a intervenit de mai multe ori înaintea Domnului. El a continuat să se roage pentru oamenii din Sodoma.

În cele din urmă, el a întrebat: „Dacă vor fi în cetate doar 10 oameni care vor să facă binele?” Și dragostea lui Dumnezeu a fost atât de mare față de cei din cetate, încât El i-a spus lui Avraam că va ierta Sodoma, dacă va găsi doar 10 oameni care sunt gata să asculte de El.

Avraam era sigur că în cetate vor fi cel puțin 10 oameni care Îl iubesc pe Dumnezeu, așa că nu s-a mai rugat. S-a simțit ușurat când a primit aceste promisiuni de la Dumnezeu. Și astfel, această lungă conversație cu Domnul a luat sfârșit.

Imaginea IV-7

Însă știți voi că Dumnezeu *nu* a găsit 10 oameni neprihăniți în Sodoma? Și Dumnezeu a trebuit să distrugă acea cetate rea. El a trimis foc peste cetate, care a ars complet, iar oamenii au pierit acolo. A fost ca un mare cutremur și ca un vulcan în erupție, dezlănțuite în același timp. Însă ce s-a întâmplat cu Lot? Oare Avraam s-a rugat degeaba? Nu. Dumnezeu și-a amintit rugăciunile lui Avraam. Să citim ce se spune în Geneza 19:29. (Învățătorule, tu, sau un ajutor, citiți versetul). „Când a nimicit Dumnezeu cetățile Câmpiei, *Și-a adus aminte de Avraam; și a scăpat pe Lot* din mijlocul prăpădului, prin care a surpat din temelie cetățile unde își așezase Lot locuința”.

Imaginea IV-8

Așa cum Avraam a fost o binecuvântare pentru Lot prin rugăciunile sale, chiar dacă se afla la câțiva kilometri depărtare de locul în care se afla Lot, tot așa, Dumnezeu vrea ca și tu să te rogi pentru oamenii nemântuiți, însă și pentru creștini, ca Dumnezeu să-i ajute și să-i binecuvânteze în viața și lucrarea lor.

Acum vom face împreună ceva foarte simplu, însă foarte important. Ajutorul meu va da fiecăruia o foaie de hârtie și un creion. (Dă hârtiile și creioanele). Acum aș vrea să vă puneți mâna stângă pe foaie și să trasați cu creionul forma palmei, cu cele cinci degete răsfirate, *ca acest desen de pe tablă* (sau carton).

Cei mai mari vor scrie câteva cuvinte lângă fiecare deget; cei mai mici nu vor face aceasta, însă și ei trebuie să țină minte ceea ce voi spune. Ne vom gândi împreună la cinci grupuri de oameni pentru care trebuie să ne rugăm.

Dacă țineți mâna astfel (cu cele cinci degete îndreptate în sus), degetul cel mare este cel mai apropiat de trupul vostru, nu-i așa? Ei bine, degetul mare ne amintește să ne rugăm pentru oamenii care ne sunt cei mai apropiați – propria familie: mama și tata, frații și surorile, și alți membri ai familiei noastre. Ai cerut lui Dumnezeu să-ți binecuvânteze familia? Acesta este primul grup de oameni pentru care trebuie să vă rugați. Scrieți „familie” lângă degetul mare. (Învățătorule, scrie fiecare cuvânt, la momentul potrivit, pe tablă sau pe carton). Acum, degetul pe care-l numim degetul arătător. Cine folosește degetul arătător deseori, mișcându-l cam așa? (Învățătorule, întinde degetul arătător și mișcă-l). Da, învățătorii, pastorii și misionarii care îi învață pe alții din Cuvântul lui Dumnezeu. Voi m-ați văzut și pe mine folosind degetul arătător astfel, chiar aici, la Grupul Vestea Bună, nu-i așa? Deci acest

deget ne amintește să ne rugăm pentru învățători, predicatori și misionari. Vă rugați oare câteodată pentru mine, învățătorul vostru? M-ați putea ajuta mult cu rugăciunile voastre. Acest lucru mi-ar face o mare bucurie. Și ce putem spune despre misionarii noștri? Știu că noi ne rugăm aici în clasă, pentru ei, însă atunci când suntem singuri, ne amintim să ne rugăm pentru ei? Ați putea lansa o „rachetă balistică intercontinentală” de binecuvântare, la mii de kilometri depărtare! Scrieți „învățători, predicatori, misionari” în dreptul degetului arătător. Scrieți și numele misionarilor noștri.

Acum, cel mai mare deget, cel din mijloc. Pentru cine credeți că ne amintește acest deget să ne rugăm? Pentru oamenii mari, importanți ai țării. Mă refer la oamenii care conduc țara noastră – președintele, primul ministru, guvernul, primarul orașului. Dumnezeu ne spune în Biblie să ne rugăm pentru acești oameni, pentru ca ei să ia decizii înțelepte și să conducă țara cu dreptate. Scrieți cuvintele „președinte” și „conducători” în dreptul degetului. Poate că nu v-ați gândit niciodată să vă rugați pentru acești oameni importanți, însă Dumnezeu vrea să o faceți.

Ajungem la degetul al patrulea – cel pe care uneori șade verigheta. Dacă știți să cântați la pian, atunci știți și că acesta este degetul căruia îi este cel mai greu să cânte notele. Puteți ridica aproape oricare alt deget, însă dacă încercați să-l ridicați numai pe acesta, va trebui să depuneți ceva efort. Încercați! Deci, pentru cine ne amintește acest deget să ne rugăm? Da, pentru cei slabi - bătrâni, bolnavi, văduve, orfani și săraci. Ei au nevoie cu toții de rugăciunile noastre. Nu îi uitați. Scrieți cuvintele „cei slabi și bolnavi” în dreptul acestui deget. Cunoașteți pe cineva care chiar acum este bolnav și are nevoie de rugăciune?

Ultimul dintre toate este degetul mic. De cine ne amintește acest deget? De copii, de cei mici. Când ne gândim la degetul mic, ne amintim să ne rugăm pentru copiii care sunt prietenii noștri. Unii sunt creștini și au nevoie de rugăciunile noastre. Însă mulți nu-L cunosc pe Domnul. Vă rugați pentru prietenii voștri care nu sunt mântuiți? Fii un prieten bun pentru cei pierduți, așa cum a fost și Avraam pentru Lot! Scrieți „prietenii mei” lângă degetul mic. Poate puteți scrie numele unui prieten creștin și a unui necreștin. Rugați-vă cu credincioșie pentru amândoi!

Țineți minte cele cinci grupuri de oameni pentru care Dumnezeu vrea să ne rugăm? Ei au nevoie de rugăciunile voastre!

V-am cerut să vă rugați pentru mine. Eu am nevoie de rugăciunile voastre. Însă vreau să știți că și eu mă rog deseori pentru voi. Pentru voi, copii care nu sunteți mântuiți, ca să credeți în Isus ca Mântuitor al vostru; și pentru voi, tineri creștini, ca să creșteți tot mai mult în viața voastră spirituală. Este un privilegiu minunat să ne rugăm unii pentru alții. Haideți s-o facem cu credincioșie.

Întrebări recapitulative la lecția IV

1. Cum anume este rugăciunea ca o rachetă balistică intercontinentală? Și cum diferă de acesta?
2. Ce lăsa Avraam în urma lui, oriunde mergea?
3. De ce zidea el altare?
4. Unde se afla Avraam când s-a dus Dumnezeu să-l viziteze?
5. Care era promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o lui Avraam și Sarei?
6. Care a fost vestea tristă pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam?
7. De ce S-a hotărât Dumnezeu să distrugă Sodoma?
8. Ce învățăm despre Dumnezeu, când ne gândim că a distrus Sodoma?

9. Ce a făcut Avraam pentru a-și ajuta rudele din Sodoma?
10. Care era cel mai mic număr de credincioși la care s-a gândit Avraam, crezând că vor fi atâția în Sodoma?
1. A răspuns Dumnezeu rugăciunii lui Avraam? Cum anume?
12. Care sunt cele cinci grupuri de oameni pentru care am învățat să ne rugăm?

Întrebări la care să ne gândim, dar la care nu trebuie să răspunzi cu voce tare.

1. Te rogi pentru mine, învățătorul tău? Vrei să începi astăzi să te rogi?
2. Te rogi pentru prietenii nemântuiți? Ești și tu la fel de înflăcărat în rugăciune ca și Avraam?
3. Te-ai gândit să faci o mică listă cu oamenii pentru care te rogi? Este o idee bună. De ce să nu începi chiar acum?
4. Te-ai gândit că este un păcat să nu te rogi pentru alții? (1 Samuel 12:23)

Lecția V

Să învățăm să ne rugăm mai bine

Pasaje pe care învățătorul le va citi și studia:

Daniel 9:1-4, 16-19; Ieremia 29:10-14; Marcu 9:14-27

Pregătirea pentru participarea copiilor:

a. Include întrebări pe parcursul lecției. În text sunt incluse peste 30 întrebări. Nu toate necesită răspunsuri, însă stimulează copiii la a gândi și a învăța. Întrebările mai importante au fost scrise italic.

b. La sfârșitul lecției, am inclus o listă de întrebări de recapitulare a învățaturii date. Împarte copiii în două grupe și fă sesiunea de întrebări cât mai antrenantă. Folosește și un ajutor vizual.

Adevăr central: Învățați să vă rugați mai bine. (Această învățătură este aproape în întregime oferită copiilor creștini. Evanghelia poate fi explicată în timpul predării cântărilor sau a altor părți din program).

Aplicație pentru copiii mântuiți: Urmăriți liniile călăuzitoare pe care Dumnezeu ni le oferă în Biblie.

I. Introducere: Un copil învață să vorbească

II. Desfășurarea evenimentelor:

A. Regula 1 pentru rugăciune: **Nu trebuie să existe în viața noastră niciun păcat nemărturisit.** ACM

B. Un scurt moment de rugăciune pentru mărturisire.

C. Regula 2 pentru rugăciune: **Trebuie să ne rugăm în conformitate cu voia lui Dumnezeu.** ACM

D. Exemplu de rugăciune care nu este după voia lui Dumnezeu. AC

E. Exemplu biblic: rugăciunea lui Daniel.

F. Cum putem ști care este voia lui Dumnezeu?

G. Prin citirea Bibliei.

H. Prin Duhul Sfânt care ne călăuzește în rugăciune.

I. Regula 3 pentru rugăciune: **Trebuie să ne rugăm cu credință.**

J. Exemplu de rugăciune făcută fără credință.

K. Exemplul biblic – tatăl se roagă pentru fiul său care are un duh necurat.

III. Concluzie: Să rugăm pe Dumnezeu să ne ajute să învățăm aceste trei reguli și să ne rugăm mai eficient.

Introducere Imaginea V-1

Aveți vreo surioară sau vreun frățior care acum învață să vorbească? Nu este amuzant să-i auzi cum rostesc primele cuvinte? Poate primele cuvinte pe care le spune un bebeluș sunt „mama” sau „tata”. El își formează propriile-i sunete, pentru a spune ce vrea. Când spune „baba” de exemplu, poate că vrea să zică, „Mi-e foame! Vreau mâncare!” Însă el nu poate spune încă atâtea cuvinte, așa că spune doar „baba” și probabil că mama sa înțelege ce vrea.

Însă nu ar fi groaznic dacă bebelușul nu ar învăța niciodată să vorbească și toată viața sa să spună „baba” atunci când vrea de mâncare? Sau dacă ar începe să plângă așa cum fac bebelușii atunci când vor să spună, „Sunt obosit, vreau să dorm”?

Știți, unii creștini care se adresează lui Dumnezeu în rugăciune, seamănă puțin cu aceia care nu a învățat niciodată să vorbească bine. Ei nu au învățat să-și îmbunătățească rugăciunile, deși sunt creștini de mai mulți ani. Eu știu că Dumnezeu le ascultă rugăciunile, dar El ar fi mult mai bucuros dacă ei ar învăța să se roage mai bine.

Eu sunt sigur că și voi vreți să învățați a vă ruga, nu-i așa? Nu să fii întotdeauna un începător în ale rugăciunii, ca unul care tocmai a fost născut în familia lui Dumnezeu. Nu vreau să spun că trebuie să învățați cuvinte sofisticate și să folosiți expresii pompoase. Nu, ci vreau să spun că Dumnezeu ne-a dat în Biblie câteva reguli pentru a ne ruga mai eficient și într-un mod care să-l facă plăcere.

Imaginea V-2

Prima regulă la care vom privi este aceasta: **când venim să ne rugăm, trebuie să nu existe niciun păcat nemărturisit în viața noastră.** Vreau să vă explic acest lucru. Uneori, atunci când începeți să vă rugați, dintr-o dată vă amintiți de un lucru greșit pe care l-ați făcut – ceva pentru care nu l-ați cerut iertare lui Dumnezeu. Acest lucru vă umple mintea atât de mult, încât greu vă mai puteți aminti ce ați vrut să-l spuneți lui Dumnezeu în rugăciune. Biblia ne spune foarte clar că Dumnezeu nu ne va asculta, dacă în viața noastră există un păcat nemărturisit. Ascultați aceste cuvinte serioase ale Bibliei: (Învățătorule, citește câteva sau chiar toate cele 4 versete, nu și referințele).

„Păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să vă asculte” (Isaia 59:2).

„Apoi strigă către Domnul, dar El nu le răspunde” (Mica 3:4).

„Dumnezeu nu va răspunde” (Mica 3:7).

„De aceea nici Eu n-am vrut să ascult, când m-au chemat ei, zice Domnul oștirilor”. (Zaharia 7:13).

Oare nu trebuie să tratăm cu seriozitate aceste cuvinte? Cât de groaznic este să te rogi lui Dumnezeu, însă ducând o viață astfel încât Dumnezeu să refuze să ne asculte!

Deci, dacă suntem conștienți că în viața noastră există lucruri greșite pe care nu le-am mărturisit Domnului, atunci trebuie să o facem imediat. Altfel, păcatul va fi ca un zid de despărțire între noi și Dumnezeu, și rugăciunile noastre nu pot fi ascultate de El.

Dacă Îi spunem lui Dumnezeu despre păcatul nostru și Îi cerem cu sinceritate să ne ierte, El ne promite că ne iartă și ne curăță de toate păcatele noastre (1 Ioan 1:9). Atunci putem vorbi cu Dumnezeu despre toate celelalte lucruri – ne putem ruga pentru noi și pentru alții.

Vă amintiți care a fost prima regulă? Da, nu trebuie să existe nici un păcat nemărturisit în viața noastră. Înțelegeți ce înseamnă asta? (Așteaptă răspunsul copiilor).

Înainte de a continua lecția, vom face pauză un moment și vom sta în liniște. Dacă ești creștin, însă știi că în inima ta există un păcat, chiar acum, în liniște, poți să-l spui Domnului despre el și să-l ceri să te ierte. Poate că ai spus o minciună părinților tăi sau ai luat ceva ce nu-ți aparținea. Mai târziu, trebuie să te duci la persoana împotriva căruia ai păcătuit și să-ți ceri iertare. (Învățătorule, păstrează câteva momente de liniște, în care copiii să se roage).

Acum haideți să continuăm. Știu că astăzi vreți să învățați mai multe despre rugăciune. Dumnezeu nu numai că ne spune, în Cuvântul Său, că trebuie să ne rugăm fără a avea în inima noastră niciun păcat nemărturisit, însă El ne mai spune să ne rugăm **în conformitate cu voia lui Dumnezeu.**

Imaginea V-3

Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că Dumnezeu vrea să ne rugăm ca lucrul pe care-l dorim noi, să fie dorit și de El pentru noi. Vedeți, ar fi imposibil ca El să ne răspundă și să ne dea ceva cu care El nu este de acord. Dumnezeu nu poate face ceea ce ceri tu, dacă El nu este de acord cu rugăciunea ta, nu-i așa? Să vă dau un exemplu. Să spunem că un băiețel de patru ani vine la mama sa și îi spune: „Mama, vreau să-mi dai cinci sute de lei, ca să-mi cumpăr multe bomboane”. El cere ceva cu care mama sa nu poate să fie de acord. Mâncând toate acele bomboane, s-ar îmbolnăvi. Așa că mama trebuie să-i spună: „Nu, îmi pare rău, nu pot face aceasta”.

Uneori copiii creștini sunt ca acest băiețel – rugăciunile lor sunt egoiste; nu sunt după voia lui Dumnezeu. De exemplu, un băiat se roagă pentru o bicicletă nouă, mare, strălucitoare. Însă Dumnezeu vede inima lui, și știe că el de fapt ar vrea să arate bicicleta celorlalți și să se laude că are cea mai bună bicicletă de pe stradă. Dacă acesta este motivul pentru care se roagă, atunci este foarte posibil că Dumnezeu îi va spune: „Nu, nu-ți pot da acea bicicletă. N-ar fi bine pentru tine”.

Însă dacă acel băiat s-ar ruga ca Dumnezeu să-l ajute să strângă bani pentru a împărți cu alții acei bani și pentru a da la colecta pentru misionari, atunci se pare că el se roagă după voia lui Dumnezeu, nu-i așa?

Imaginea V-4

În Biblie avem o povestire minunată despre un om care s-a rugat după voia lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a răspuns rugăciunii sale. Numele său a fost Daniel. Da! Același om care a fost aruncat în groapa cu lei!

El trăia în ținutul Babilonului, departe de casa sa. Iudeii au fost duși în robie în Babilon, datorită păcatului lor. Vă mai amintiți că, în una din lecțiile trecute v-am povestit că asirienii au atacat Ierusalimul, însă atunci când împăratul Ezechia s-a rugat, Dumnezeu a distrus armata dușmană? Chiar și după aceea iudeii au fost neascultători de Dumnezeu și au făcut lucruri rele, iar în cele din urmă, Dumnezeu a îngăduit ca armata babiloniană să captureze Ierusalimul și să-l distrugă. Mulți oameni au fost omorâți și mulți au fost duși în robie.

Daniel a fost dintre aceia care au fost duși în robie în Babilon, unde a trăit mulți ani, departe de țara sa. Într-o zi, în vârstă fiind, el citea din Biblie. În cartea lui Ieremia el a citit (Ieremia 29:10-14) că după 70 ani în Babilon, când iudeii se vor întoarce de la păcatul lor înapoi la Dumnezeu, ascultându-L, El îi va lua din acea țară străină și îi va duce în țara lor.

Și ce credeți că a făcut Daniel când a citit aceste versete din Biblie? (Așteaptă răspunsul copiilor). Da, a început să se roage. El a mărturisit păcatele sale și păcatele poporului său și a rugat pe Dumnezeu să îngăduie plecarea înapoi, în Ierusalim, astfel încât orașul să nu mai fie gol și părăsit (Daniel 9:16-19).

Se ruga Daniel după voia lui Dumnezeu? Da, se ruga! *De unde știți?* (Așteaptă răspunsul copiilor). Da! pentru că Dumnezeu deja a spus în Cuvântul Său că *era* voia Sa ca poporul Său să se întoarcă la Ierusalim după 70 ani. Mai târziu, aceste rugăciuni au primit răspuns. Mii și mii de iudei s-au întors în țara lor, pentru a reclădi templul dăruit și întreg Ierusalimul care zăcea în ruine.

Imagina V-5

Acum, voi și cu mine, vrem să învățăm cum să ne rugăm după voia lui Dumnezeu, nu-i așa? Vă voi pune o întrebare foarte grea: De unde știm dacă ne rugăm după voia lui Dumnezeu? (Lasă pe copii să se gândească și să răspundă). Da, v-am dat multe indicii care să vă ajute

să răspundeți. Un mod în care putem cunoaște voia lui Dumnezeu este citirea Cuvântului Său, așa cum a făcut Daniel.

În Biblie, Dumnezeu ne spune ce planuri are El și ce-I place. Cu cât citiți mai mult Cuvântul lui Dumnezeu, cu atât veți înțelege mai mult voia lui Dumnezeu. Din acest motiv, în fiecare zi când vă rugați, este important să citiți câteva versete din Cuvântul lui Dumnezeu și să vă gândiți cu atenție la ceea ce ați citit. Astfel, veți învăța să vă rugați din ce în ce mai mult după voia lui Dumnezeu.

Acum haideți să ne gândim împreună la unele lucruri care sunt, în mod categoric, voia lui Dumnezeu. Lucruri despre care Dumnezeu ne spune cu claritate în Cuvântul Său și care sunt parte din planul Său. Vreau să sugerez patru rugăciuni la care să vă gândiți împreună cu mine, și să spuneți care din aceste patru rugăciuni sunt după voia lui Dumnezeu, poate doar una sau două, poate niciuna. Haideți să vedem. Iată prima rugăciune:

Imaginea V-6

i. **„Dragă Doamne, te rog trimite mai mulți misionari să vestească Evanghelia”.**

Este această rugăciune după voia lui Dumnezeu?

Da, această rugăciune este după voia lui Dumnezeu.

Și versetul care să dovedească răspunsul?

Marcu 16:15 „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”.

ii. **„O, Doamne, te rog mântuiește pe copii din grupul nostru”.**

Este rugăciunea aceasta după voia lui Dumnezeu? Da, și aceasta este după voia lui Dumnezeu, nu-i așa?

Și versetul care să dovedească răspunsul?

Matei 18:14 „Nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.”

iii. **„Dragă Dumnezeule, ajută-ne pe fiecare dintre noi, care suntem creștini, să devenim creștini puternici”.**

Este această rugăciune după voia lui Dumnezeu?

Din nou, răspunsul este da.

În 2 Petru 3:18 Dumnezeu ne poruncește să creștem în har și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

iv. **„Tată ceresc, ajută-ne să ne controlăm limba și să vorbim numai ceea ce este adevărat și bun”.**

Este această rugăciune după voia lui Dumnezeu?

Da, toate cele patru rugăciuni sunt după voia lui Dumnezeu, pentru că de multe ori Dumnezeu ne spune în Biblie să ne păzim buzele și limba (Efeseni 4:29).

Mai știm care este voia lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a pus în creștini. Vreau să vă citesc un verset. Gândiți-vă bine la el și vedeți dacă-l puteți înțelege. (Învățătorule, citește a doua parte din Romani 8:26), „Căci noi nu știm cum trebuie să ne rugăm”. Acest lucru este valabil foarte des, nu-i așa? Noi nu știm pentru ce să ne rugăm. Însă în același verset, aflăm cum putem cunoaște voia lui Dumnezeu. Prima parte a

versetului spune: „Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră”. Aceasta înseamnă că Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care locuiește în noi, ne ajută în slăbiciunile noastre, pentru a ne ruga după voia lui Dumnezeu.

Nu este minunat acest lucru? Când te rogi poți să-l mulțumești lui Dumnezeu cu toată inima că Duhul Sfânt locuiește în tine. Doar roagă-L pe Dumnezeu ca Duhul Sfânt să te călăuzească și să te învețe cum să te rogi. El vrea să te ajute să te rogi după voia lui Dumnezeu.

Imaginea V-7

Acum vreau să vă dau a treia regulă – aceea că trebuie să ne rugăm cu credință. Care au fost primele două reguli? (Învățătorule, așteaptă răspunsul copiilor). Da, așa este. Și atunci când te rogi fără a avea vreun păcat nemărturisit, când îi ceri lui Dumnezeu să te ajute să te rogi pentru lucrurile cu care El este de acord, atunci trebuie să te rogi cu credință.

Ce credeți că înseamnă „a te ruga cu credință”? (Învățătorule, așteaptă răspunsul copiilor). Da, exact, înseamnă a crede că Dumnezeu poate să facă ceea ce îi ceri. Puteți să-mi dați un exemplu de rugăciune pe care o poate face cineva, fără a crede însă că Dumnezeu va face ceea ce cere el? (Învățătorule, așteaptă răspunsul copiilor). Așa este, și eu vă voi da altul. Să zicem că în Grupul Vestea Bună te-ai rugat ca Dumnezeu să aducă săptămâna viitoare și alți copii. Însă când pleci și îl vezi pe prietenul tău Tom, te gândești: „O, nu-l invit. N-o să vină niciodată”. Oare te-ai rugat cu credință, crezând că Dumnezeu va aduce și alți copii?

Imaginea V-8

Când Domnul Isus era pe pământ, un tată foarte necăjit a venit într-o zi la El. El și-a adus singurul fiu la Isus. Fiul avea un duh rău care-l făcea pe băiat să strige, să facă spume la gură, și care încerca să-l distrugă, aruncându-l în foc sau în apă adâncă. Vă puteți imagina cum se simțea acest sărman tată, în special pentru că băiatul său avusese deja de câțiva ani această problemă. El a cerut Domnului cu sinceritate: „Dacă poți face ceva, fie-Ți milă de noi și ajută-ne”. Nu prea avea mare speranță, nu-i așa? Știți ce a spus Isus? Tu spui: „Dacă poți! ... Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”. Atunci tatăl a strigat: „Doamne, cred; ajută necredinței mele”. Acesta a fost un răspuns bun, nu-i așa? El și-a dat seama că Isus poate să-i vindece fiul. Și Domnul Isus, în mod minunat, i-a vindecat fiul și a scos afară din el duhul cel rău.

Uneori eu și voi, ne simțim ca acel om. Când ne rugăm, putem spune: „Doamne, eu cred că Tu poți face asta; însă ajută necredinței mele. Vreau să mă rog cu credința că Tu poți și vrei să răspunzi rugăciunilor mele”. *Ați observat ce a promis Isus în acea conversație?* El a spus că *toate lucrurile* sunt cu putință celui ce crede. Oare nu este aceasta o promisiune pentru noi toți? Dumnezeu *poate* face toate lucrurile grele care pentru noi sunt imposibile. Vă puteți aminti care a fost deci cea de-a treia regulă? Da, Dumnezeu vrea să ne rugăm *cu credință*. Și celelalte două?

Să ne rugăm fără a avea în viața noastră vreun păcat nemărturisit.

Să ne rugăm după voia lui Dumnezeu.

Sunt sigur că fiecare fată și băiat din locul acesta, care cunoaște pe Domnul Isus și îl iubește, dorește cu adevărat să învețe să se roage din ce în ce mai bine. Dacă aveți unele probleme în ce privește rugăciunea, sau unele întrebări, nu vă fie frică să veniți după lecție și să vorbiți cu mine, iar eu vă voi ajuta cât îmi stă în putință. Acum haideți să ne plecăm capetele și să îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute să învățăm cum să ne rugăm într-un mod care-l face plăcere, astfel încât El să răspundă cu drag. (Învățătorule, condu copiii în rugăciune).

Întrebări recapitulative la lecția V

1. Care este prima regulă pe care am învățat-o despre rugăciune? (Trebuie să ne rugăm fără a avea în inima noastră vreun păcat nemărturisit).
2. Dacă începeți să vă rugați și vă amintiți că ați făcut un lucru rău, ce ar trebui să faceți? (Mai întâi de toate, cereți-I lui Dumnezeu să vă ierte. Apoi, poate că va trebui să vă cereți iertare și de la cel/cea căruia i-ați greșit).
3. Ce promite Dumnezeu să facă dacă ne mărturisim păcatele? (El ne va ierta și ne va curăți de toate păcatele noastre. 1 Ioan 1:9).
4. Care este a doua regulă a rugăciunii, pe care am învățat-o? (Trebuie să ne rugăm după voia lui Dumnezeu).
5. Ce înseamnă aceasta? (Înseamnă să ne rugăm pentru lucruri cu care Dumnezeu este în totul de acord).
6. Dați-mi un exemplu când un copil cere mamei sau tatălui ceva care nu se potrivește cu ceea ce vor ei pentru el. (În lecție copilul cere mamei bani pentru a-și cumpăra multe bomboane).
7. Dați-mi un exemplu de rugăciune care nu este după voia lui Dumnezeu. În lecție „Dă-mi o bicicletă nouă, frumoasă, ca să pot arăta celorlalți că bicicleta mea este cea mai bună de pe stradă”).
8. Există două modalități prin care putem cunoaște care este voia lui Dumnezeu. Care este prima? (Citirea Cuvântului lui Dumnezeu).
9. Care este cealaltă? (Duhul Sfânt care trăiește în inima creștinului. El îl va călăuzi în rugăciunile sale).
10. Dați-mi un exemplu din Biblie, al unui om care s-a rugat după voia lui Dumnezeu. (Daniel s-a rugat ca iudeii să se întoarcă în Ierusalim).
11. Puteți să-mi dați un exemplu de rugăciune după voia lui Dumnezeu, în zilele noastre? (De exemplu: ajută-mă să-mi ascult părinții – Efeseni 6:1)
12. Care este a treia regulă? (Trebuie să ne rugăm cu credință).
13. Ce înseamnă aceasta? (Trebuie să credem că Dumnezeu poate și vrea să răspundă la rugăciunile noastre).
14. Când tatăl care avea copilul chinuit de un duh rău, a venit la Isus, el și-a început rugăciunea cu cuvântul „dacă”. Puteți completa propoziția? („Dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne” – cuvintele nu trebuie să fie exact aceleași).
15. Isus a răspuns printr-o propoziție care a început tot cu „Dacă poți! ...” Completați propoziția? („Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”).
16. Atunci tatăl a spus o propoziție minunată, arătând că lupta cu îndoielile sale, însă credea cu adevărat că Domnul poate răspunde rugăciunii sale. Ce a spus el? („Cred Doamne; ajută necredinței mele”).